

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

(Konec.)

Naj vam vendar še iz zadnjih dveh sej še sledeče naznamim. Po velikem prizadevanju predsednika Abrahamoviča se je posrečilo v torek, dne 1. junija, da se je sprejel predlog finančnega odseka, naj vlada preiskuje vse tiste okraje, za katere so razni državni poslanci prosili nujne podpore. Med temi okraji, za katere se je prosila nujna potreba, sta tudi brežiški in kozjanski okraj. Že predzadnjič sem vam povedal, kakšno srce imajo nemškoliberalni poslanci za trpeče ljudstvo. Temu naj še dostavim, da, ko je predsednik Abrahamovič izrekel svojo željo, naj se obravnava o predlogih finančnega odseka, je izjavil prusak Schönerer: »Imamo druge, starejše nujne predloge zastran jezikovnih naredb; o teh obravnavajmo!«. Predsednik je odgovoril na to: »Vem, da so vloženi drugi nujni predlogi; toda tudi v prejšnjem zborovanju se je o nujnih predlogih za podporo ubogega ljudstva vselej precej obravnavalo, ko je finančni odsek izvršil svoje delo«. Nato je vtihnil vendar tudi siloviti Schönerer.

Večina državnega zbora je v sredo, dne 2. junija že pred zborovanjem vedela, kaj se ima zgoditi ta dan. V imenu večine je prečital takoj ob začetku zborovanja vitez Javorski izjavo, da večina ni kriva, ako državni zbor ne reši nobenega dela. Ker vidi, da ni mogoče dovršiti razgovora o adresi, kakor jo je sklenil adresni odsek, popusti za zdaj to stvar. Na to se vzdigne ministerski predsednik grof Badeni in izreče sledeče: »Ker se v zbornici godijo nezaslišane reči in se ne more mirno zborovati, se sklene vsled cesarskega povelja državni zbor«.

Po seji so imele razne skupine državnega zbora svoja posvetovanja. Zvečer pa so imeli slovanski, rumunski in nemški katoliški poslanci skupno večerjo, katere se je udeleževalo okoli 150 državnih poslancev. Pri tej večerji so se vršili razni jako pomenljivi govori. Vsebinska teh nagovorov pa je bila, da večina državnega zbora ostane nerazvezljiva in trdna: »Mi terjamo za sebe svoje pravice, pa damo pravico tudi drugim narodom«. Krščanska slovanska narodna zveza je imela v četrtek, dne 3. junija predpoldne še eno dolgo sejo, pri kateri se je naznanilo, da so svetli cesar ravno tisto predpoldne sprejeli predsedništvo državnega zbora ter izrazili svojo nejevoljo nad razgrajevalci in kričači v državnem zboru. Nadalje se je naznanilo, da so isti dan sprejeli svetli cesar tudi načelnike vseh 7 skupin večine državnega zbora namreč: Viteza Javorskega izmed Poljakov, dr. Kaizla izmed Čehov, dr. Dipauli-ja izmed katoliških Nemcev, grofa Palfyja izmed čeških veleposestnikov, grofa Falkenheina izmed katoliškega središča, deželnega glavarja bukovinskega izmed Rumunov in

dr. Šusteršiča izmed Slovencev, Hrvatov in Rusov. Sploh se tolmači ta zadeva tako, da so svetli cesar hoteli očitno za znamje dati svojo nejevoljo nad onimi nemškimi liberalci, ki so preprečili uspešno delovanje v državnem zboru.

Imenovani možje, katere so cesar sprejeli, so se zdaj tesno zavezali med seboj, da ostanejo združeni do tistega časa, ko se zopet skliče državni zbor. Govorilo se je ves čas, kar je zboroval državni zbor, da vlada ne mara za zdajšnjo večino državnega zbora, da hoče v večini imeti tudi liberalne veleposestnike. Če bi se to zgodilo, da stopijo v večino državnega zbora liberalci, bi bila to za nas Slovence velika nesreča. Če pa zdajšnja večina trdno skupaj drži, se nam kaj hudega ni bati.

Pred važnimi izpremembami.

(Dalje.)

Zahteva večine obsega štiri točke; prva je: večje pravice posameznim kraljestvom in deželam; druga: pravična izvršitev enakopravnosti vseh narodov v državi; tretja: gojitev pravega verskega mišljenja in npravnosti, in četrta: plodno delo za gospodarsko in socialno povzdigo vséh slojev prebivalstva. Z ozirom na predmet, kojega obravnavamo, imamo govoriti le o prvih dveh; v njih leži misel naše »Združene Slovenije«.

Oglasili so se že razni naši časopisi, da izrekó svoje mnenje o teh dveh točkah in sicer v smislu, katere posledice bi imele za nas Slovence, ako bi se uresničili kar tako, in kako se naj izvršita, da nam bodeta v največji prid. Nam Slovencem je pri tem prašanju treba biti posebno previdnim. Kdo ne vidi, da smo štajarski Slovenci izgubljeni, ako se deželna več pravice? Saj nam ni večje sovražnice od deželne vlade, ki je z deželnim zborom vred nemškoliberalna; primorskim in koroškim Slovencem godilo bi se jednako. Zato je ljubljanski list »Slovenec« že naglašal, da se z ozirom na štajarske, koroške in primorske sobrate sme le takrat privoliti v razširjatev pravic raznih dežel, če se nam Slovencem preje ali ob jednom zagotovi popolna enakopravnost, in sicer potom jezikovnega zakona, a ne samo potom naredbe, katero vlada vsak čas lahko prekličé.

»Slovenec« torej misli, da nam jezikovni zakon zajamči enakopravnost; mi nismo tega mnenja. Ali ni zakon, in še takozvani državni osnovni zakon, torej jeden najimenitnejših, ki pravi, da imajo v Avstriji vsi narodi iste pravice, da se v Avstriji nikdo ne sme siliti k učenju drugega jezika, izvzemši onega, ki hoče imeti javno službo, kakor se to n. pr. sedaj zahteva od nemških uradnikov na Češkem in Moravskem? Kako se pa

izvršuje ta zakon nasproti nam Slovencem? To ravno je naša večna tožba, naš večni boj, da se ta zakon ne izvršuje. Če n. pr. krajni šolski svet zahteva, da se slovenska deca podučuje v slovenskem jeziku, in če tudi vsa občina jednoglasno to zahtevo izreče, povsod se zahteva oziroma prošnja odbije: pri okrajnem, pri deželnem šolskem svetu in pri ministerstvu; le pri najvišjem sodišču našli smo še v vseh takih slučajih pravico; to le je izreklo: ti ministerstvo, ti deželni in ti okrajni šolski svet, zagrešili ste se zoper državni osnovni zakon, ker se ga niste držali in storili ste slovenski občini krivico itd. Človek bi pričakoval, da bo kar po prvi taki razsodbi učno ministerstvo izdalo naredbo, ki ukazuje, v vseh šolah, katere vzdržujejo in obiskujejo Slovenci, ima se učiti v materinščini, nemški le takrat in toliko, ako in kolikor stariši sami zahtevajo. Toda, kdor kaj takega pri nas v Avstriji pričakuje, ta se močno moti. Lep zakon bo, ki se izvršuje še le po dragih in dolgotrajnih rekurzih! Tako pa ne delajo samo učne oblasti, ampak tudi pravne, kakor na pr. okrožno sodišče v Celju. Zatoženca, ki je bil trd Slovenec, izpraševalo je le nemški ter ga obsodilo na vislice, ne da bi revež bil razumel, kaj se mu je prisodilo, in bil vedel, zakaj. Na srečo so ga presvetli cesar pomilostili, pravimo na srečo, kajti čez nekoliko let, ki jih je bil prebil v temni ječi, izkazala se je njegova nedolžnost. Podobnih slučajev se je samo pri celjskem sodišču dogodilo že mnogo. Tako se v Avstriji spoštujejo in izvršujejo zakoni, ki bi dali Slovencem in sploh Slovanom to, kar veselega srca uživajo Nemci in Lahi. Mi Slovenci radi tega ne moremo imeti v zakon, ki nam izreče pravico do kake dobrote, nobenega zaupanja. In zato pravimo: To ni nič, ako se nam jednakopravnost izreče potom zakona.

Tudi »Südsteirische Post« je že svetovala, kako bi si naj postljali, da bi nam bilo prav prijetno. Pravi, naj delamo na to, da se združijo Štajarska, Koroška, Kranjska in Primorsko v jedno celoto z jedno upravo, z jednim deželnim zborom. V tej celoti bi Slovenci imeli malo večino, če bi vlada volilni red izpremenila, če bi nam krščanski Nemci zvesto pomagali in če in če. — Bežite s takimi »nasveti«, ne delajte zgage in ne motite ljudi! Ali še nimamo dosti prepira za narodne pravice? Ali bi se v tej novo skovani deželi za nas Slovence kaj izpremenilo? Pa še nekaj. Dopisovalec naš omenjenega časnika razpostavlja prav po otročje po novi deželi, ki jo imenuje Karantanijo, razne urade, šole, društva in dr., da se nam celo »Marburger Zeitung« po vsej pravici posmehuje. Ali bo nas vlada, ki nas itak tako rada prezira, jemala v poštev, ako se s takimi otročarijami sami pred vsem svetom smešimo? Kadar preudarjamo, bodimo pametni, resni in previdni; kadar pa gre za dosego storjenega sklepa, zraven še energični in vztrajni!

Čitali smo tudi v »Edinosti«, jako dobro urejanem tržaškem časniku, in ne le enkrat, predlog, kako se naj prvi dve točki zahtev vladne večine izvedeta. »Edinost« pravi: »Deželam naj se dovoli več pravic in sicer samouprava v materijelni blagor ljudstva, zajedno pa naj se skrbi, da tudi duševne koristi manjšin ne pridejo v nevarnost. Za nas je tako osiguranje conditio sine qua non, ker smo v manjšinah po deželnih zborih — seveda izvzemši Kranjsko. A do takega osiguranja pa moremo priti le tako, da se zasnujejo organi, katerim bode skrbeti za kulturne potrebe vseh delov posamičnih narodov, ne gledé na politične meje. »To se nam zdi jedino pravo. Tega ne bodemo dosegli, da bi se iz kronovin, v kojih bivamo, izločila naša zemlja ter združila v novo kronovivo; to so prazne sanje, če jih kedo ima. Politično in gmotno moramo ostati, kjer smo:

štajarski Slovenci z Nemci skupno v deželi štajarski itd., politične meje torej ostanejo, kakoršne so; kulturno t. j. v oziru na duševno življenje moramo Slovenci biti zase; vsi, bodisi štajarski, ali kranjski, ali koroški ali primorski moramo biti združeni v celoti; v kulturnem oziru med nami ne sme biti mej; višji šolski nadzornik ljudskih šol na pr. ima skrbeti za vse slovenske ljudske šole, daj si bodo na Štajarskem, ali na Kranjskem, ali na Koroškem ali na Primorskem za vso slovensko zemljo velja jeden višji šolski svet, itd. Skratka v šolstvu moramo biti za-se.

(Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Cerkvene slovesnosti v Rimu.

(Konec.)

Nekaj posebnega je bilo po darovanju. Po darovanju namreč oni, ki so prosili, da bi se sveta moza pristela svetnikom, prinesejo papežu razna darila in sicer: dve velikanski sveči, lepo ozaljšani s slikami iz življenja obeh svetnikov in s papeževim grbom, tri manjše sveče, tudi lepo okrašene, dva kruha prevlečena s srebrnim in zlatim papirjem, dva majhna sodčka vina, tudi posrebrnena in pozlačena, potem dve torti, tri gajbe z živimi ptiči; v jedni sta dva goloba, v drugi dve grlici, v tretji pa majhni ptički — bili so trije podobni našim vrabcem. Ta navada je v cerkvi jako stara in ima globok pomen. Sveča pomeni Kristusa. Vosek pridela čista in nedolžna čebelica, tako je tudi Kristus vzel svojo človeško naravo iz prečiste Device. Plamen sveče pomeni božjo naravo Kristusovo, ki razsvetljuje ves svet in ki je bil zlasti svetnikom vodilna luč v njih življenju. Kruh je podoba duhovne jedi, katero daje Kristus svojim izvoljenim, vino pomenja posvečujočo milost božjo, ki človeka krepi in redi za večno življenje, torta pomeni zvestobo do Boga, golobi pomenijo mir in ljubezen svetih duš, manjše ptičice pa pomenjajo duše zveličanih; ta pomen imajo že v katakombah. Za vsakega svetnika se darujejo posebej isti darovi.

Ko so darove izročili sv. očetu, se je maša nadaljevala. Nepopisno krasno so peli pevci nalašč za to zloženo »Cantate Domino« (pojte Gospodu), zlasti je ganil vse odpev aleluja, katerega je pelo 170 dečkov visoko v kupoli. Zdelo se je res, kakor bi prihajali iz nebeških višav glasovi angeljskih korov, ki so ta dan slavili vnebohod Gospodov in poveljanje obeh novih svetnikov.

Nov slovesen trenutek je bil pri povzdigovanju. Dasi je bilo do 60.000 ljudi v cerkvi, vendar je nastala čudna tihota. In ko je Jagnje božje po mašnikovih besedah prišlo na oltar v podobi kruha in vina, zadonele so zopet iz višave srebrne trobente. Najhujšega nevernika je moral ganiti ta nepopisljivi prizor. Na koncu sv. maše so papež še enkrat podelili blagoslov in s tem je bila slovesnost končana — ob jedni uri popoldne. Zopet so vzdignili papeža in nesli pod nebom iz cerkve. Ker je bilo prepovedano ploskati in upiti, je občinstvo z robci mahal v pozdrav papežu. Zdelo se je, kakor bi beli metulji letali po zraku. Ko so pa papeža nesli proti izhodu, ni se moglo ljudstvo več premagovati, ampak je iz tisočerih grl zagromelo: Evviva il Papa — živeli papež! Hitro potem so papež odšli v svoje zasebno stanovanje, škojfe so šli vsak po svojo navadno obleko, ljudstvo pa se je kakor roj vsipavalo na Petrov trg. — Vkljub toliki množici ni se pripetil nikakšen nered in nikakšna nesreča. V cerkvi so sicer nekateri omedleli, toda zdravniška pomoč je bila že pripravljena.

Na Petrovem trgu so v silni gnječji prevrgli težek

kamenit steber, ki je le neznatno okraspal nekega vojaka. Pri slovesnosti so bile tudi visoke državne osebe, celo učni minister. Ko je občinstvo izpraznilo cerkev, so jo zaprli, odstranili klopi in jo pometli. Tu so se našle različne reči, katere so ljudje v gnječi izgubili. Bilo je tudi več zgnječenih klobukov in tako je marsikdo moral gologlav iti domov!

Popoldne ob treh so cerkev zopet odprli in prižgali vse sveče. In ker je bil sedaj vstop sloboden vsakomur, je skoro ves Rim drl popoldne k Sv. Petru. Ogromni Petrov trg je bil tako poln, da se je bilo le s težavo mogoče preriti. Kako pač Peter vleče na sebe! Prav da mu je Gospod rekel: »Odslej boš ljudi lovil«. Proti večeru so množice še bolj rastle. O pol deveti uri je bila že vsa prednja stran cerkve razsvetljena. Koliko tisoč lučij je plamtelo na velikanskem pročelju! Sred plamenov je pa nad velikimi vratmi bila slika, ki je predstavljala nova svetnika v nebeški slavi. Tudi stebrišče krog Petrovega trga je bilo razsvetljeno. Po mestu so tudi mnoge hiše razsvetile svoja okna. Čaroben je bil ta prizor, a vse veličastnejše je še moral biti nekaj, ko je tudi cela Petrova kupola bila v enem plamenu. Vsakomur, ki je bil priča teh slovesnostij, ostane ta dan nepozabljiv, osobito onim, ki smo najbrž prvi in zadnjikrat videli kaj takega.

Petrova cerkev je ostala tri dni v svoji praznični opravi, da si jo je vsak lahko ogledal. Vsak dan so hitele velike množice ogledovat si prelepe cerkve. V petek zvečer je pa bil razsvetljen z umetnim ognjem in v različnih barvah tudi kolosej. Tudi to je bilo prav pomenljivo, saj so v tej ogromni zidini premnogi krščanski mučenci zadobili nebeško krono. Razsvetljavo so plačali verni Francozi, kakor sploh vse stroške pri tej slovesnosti. Razsvetljava koloseja nas je iznenadila, ker je kolosej sedaj v državnih rokah.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Loka 11 gld. 50 kr., Sv. Lovrenc v Puščavi 5 gld. 25 kr., Sv. Ožbalt pri Dravi 5 gld., Sv. Vid pri Ponikvi 10 gld., Podčetrtak 12 gld. 58 kr., Konjice 295 gld. 50 kr., Sv. Peter pod Sv. gor. 9 gld., Podsreda 8 gld. 67 kr.

Gospodarske stvari.

Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah.

Društvo »Kmetovalec« je priredilo dne 30. maja svoj XX. občni zbor v Gotovljah na vrtu g. M. Štejnereja. Ljudstva se je zbralo nepričakovano dosti, le nekaj Žalčanov smo pogrešali, iz Celja pa žal že zopet ni bilo nikogar.

Gosp. predsednik, Tone Goršek, otvori zborovanje, omenja zgodovino tega društva in pozdravi došle. Dalj je govoril g. J. Kač o poljedelstvu, o obstanku kmetijskega stanu, o živinoreji in o zboljšanju travnikov. Navsetuje tudi nekaj ometnih gnojil. Tudi je razpravljajl prav praktično o sadjereji. Iz društvenega poročila slišali smo sledeče: Odbor društva je imel več odborovih sej, v katerih je razmotrival o važnih zadevah društva. Tudi se je priredila med letom veselica v korist društvene knjižnice, katera se je prav povoljno obnesla.

Udov šteje društvo 8 častnih, 5 ustanovnih, 46 rednih in 95 podpornih, vkup 154 udov. V blagajni ima še društvo razun velikih stroškov 105 gld. 11 kr. Društvo ima tudi prav lepo knjižnico in veliko časnikov, več kmetijskega orodja in strojev. Društvo poseduje tudi dva vrta z drevesnicami in trtnico z ameriškimi trtami.

Pri vpisovanju novih udov se je vpisalo zopet več novih udov in nabralo precej letnine. Na predlog gosp. D. Antloga in g. S. Goršeka je bil enoglasno vsprejet večinoma stari odbor. Med slučajnostmi bilo je stavljenih več raznih predlogov, vsprejeli pa so se ti-le:

Predlog g. Pehanija: 1. da državni in deželni zbor skrbi zato, da se povzdigne kmetijstvo, posebno živinoreja, v ta namen naj se preskrbi zadosti plemenskih bikov. 2. Da poljedelsko ministerstvo in kmetijska družba v Gradcu daje po svoji možnosti podporo društvu »Kmetovalec« v Gotovljah. 3. Da se osnuje kmetijska šola za Spod. Štajar s slovensko-nemškim jezikom in sicer v okraju celjskem.

Predlog g. J. Kača, da se napravi še t. l., če bi dovolj sadje obrodilo, sadna razstava in prihodnje leto kmetijska in sadna razstava v spomin 50letnice vladanja Njih veličanstva s pogojem, če bodo sodelovale tudi sosednje občine. Predlog g. Pehanija, da se naroči za društvo »Kmetovalec« 5 iztisov časnika »Kmetovalec« iz Ljubljane. Zbor je zaključil g. predsednik okolo 8. ure zvečer s trikratnim gromovitim živio na presvetlega vladarja Franca Jožefa, v katerega imenu se zbiramo. —

Med posameznimi točkami pa nam je zapel mešani kvartet nekaj prav krasnih pesmic; bodi mu v imenu društva srčna zahvala! Kličem tudi vsem častitim gostom, ki so nas počastili s svojim pohodom, srčno zahvalo. Na veselo svidenje še drugokrat! Vsem dobrotnikom: Bog plati!

Sejmovi. Dne 21. junija v Vitanju, pri Novi cerkvi, na Tinskem, v Studencih, pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo, v Rajhenburgu in Marenbergu (za konje). Dne 22. junija v Št. Juriju ob juž. železnici, pri Sv. Antonu v Slov. gor., v Sevnici in Šoštanj. Dne 24. junija v Konjicah, Loki, na Laškem, pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Janžu na Dravskem polju, pri Marji-Trošt, v Podsredi in Ribnici.

Dopisi.

Iz Oplotnice. (Občinske volitve) se bodo pri nas vršile dne 23. junija dopoldne, ob 9. uri. Dosedanji zastopniki naše velike občine, katera ima svoje podložne v štirih župnijah, so žal pristaši »edino izveličavnega« liberalnega nemštva in so si zato navadno s katoliško cerkvijo v nasprotju. Naj to samo nekateri dogodki pričajo! — Leta 1878. je bila kaplanija v Čadramu slaba postala in občina in konkurenčni odbor sta se zavoljo tega z č. g. župnikom 4 leta pravdala, dokler nista bila, prva v Gradcu, obsojena, da morata kaplanijo popraviti. Leta 1882. smo bili zavoljo tega več mesecev brez kaplana. Leta 1884. je za tukajšnje katoliško pokopališče bil od g. župnika lastni grobokop nastavljen in se je to novega leta faranom v cerkvi povedalo, liberalni obč. predstojnik pa je takoj tirjal od g. župnika, da mora očitno v cerkvi svoje prejšnje naznanilo nazaj vzeti, češ, da je to samo občinska reč in da mora vse pri starem ostati. In ko župnik tega ne stori, občinski policaj po božji službi očitno faranom naznani, da naznanilo g. župnika novega leta praznik je ničevno. Zopet je c. kr. namestništvo v Gradcu odločilo, da je naše pokopališče katoliško in da za tisto ima župnik pravico grobokopa nastaviti in ne občina. Istega leta se je po naši občini g. orglarju namesto prostovoljne žitne in vinske brnje letna nagrada 120 fl. izgovorila, ne da bi se to cerkvenemu predstojništvu naznanilo. Zopet je moralo občinsko predstojništvo od

zgoraj podučeno biti. Ko se je zavoljo naše veliko pre-male in slabe farne cerkve že 1885. l. posebno društvo za pozidanje nove farne cerkve ustanovilo in se je 1892. l. ravno v sredi med Oplotnico in Čadramom najlepši prostor za stavbo nove cerkve kupil in je že c. kr. namestništvo spoznalo, da po predloženih načrtih ni njenega zadržka proti nameravani stavbi, je naša občina se po okr. glavarstvu proti temu pritožila, češ, da je celo to početje le delo g. župnika in nekaterih faranov, da je prostor predaleč od Oplotnice, da za stavbo še ni potrebnega denarja. Še le od c. kr. namestništva ukazal komisijon 1895. l. je vse te ugovore zavrgel in spoznal, da se nameravana stavba ne more postavno zabraniti. In kako je slednjč še z našimi sejmi pri Sv. Barbari? Najstarejši ljudje vedó, da je ta naša cerkev imela prej 7 sejmov, 1856 pa so bili po c. kr. namestništvu 3 sejmi dovoljeni s pismom, ki se pa glasi na ime oplotniške občine. Pa cerkev ima drugo pismo, po katerem c. kr. okr. predstojništvo potrjuje, da ti sejmi so lastnina Sv. Barbare, katera ima tudi pismo, da je ona dotične takse plačala itd. Bivši c. kr. okr. glavar celjski, g. dr. Wagner je pa samosvoje odločil brez pooblastila od zgoraj, da so ti sejmi lastnina naše občine in tista je bila tega odloka kar vesela in se je kar cerkvene lastnine polastila in ni mogla čakati, da bi odlok od zgoraj prišel. Tudi tukaj mora cerkev zmagati. — Bralci, zdaj pa sami sodite, ni li vaša dolžnost, da si katoliških in slovenskih mož za svoje zastopnike izvolite, ki bodo vsako dobro reč podpirali?

Z Gomilskega. (Socijalni demokratje so leteli.) Za dan 7. junija je bil napovedal sodrug Ropas iz Celja socijalno-demokratičen shod pri »Matevžu« na Gomilskem. O tem shodu se je že 14 dnij prej marsikaj govorilo; vsled tega so tudi krščanski socijalisti iz Šentjurija, z Gomilskega itd. sklenili, iti na shod in ondi poslušati, kaj se bode govorilo. Shod se je otvoril ob 3. uri popoldne na travniku za Matevževim kozolcem. Navzočih je bilo najmanj 400 ljudij, a socijalnih demokratov je bila le dobra četrtina, vsi drugi so bili vrli krščanski možjé. Zato so poslednji prevzeli predsedništvo socijalnim demokratom ter so volili izmed sebe za predsednika gosp. Val. Južna iz Šentjurija. Ta je podelil besedo najprej sodrugu Ropasu. Ropas je povedal marsikaj dobrega, zraven pa je tudi strašno zabavljaj in očitvidno lagal. Kmalu v začetku je pogrel grdo laž, da socijalni demokratje ne mislijo kmetom vzeti posestva. Zabavljaj je zoper Ebenhoch-ov šolski predlog, udrihal je po obeh slovenskih strankah, po slovenskih državnih poslancih itd. Posebno na piko je bil vzel advokate, seveda židovski so bili izvzeti. Ko je nekdo zakričal, da so socijalni demokratje pod komando židov, je rekel Ropas, da to ni res. Toda mož je kratke pameti, že nekaj minut pozneje je bil ponosen na to, da je žid advokat dr. Adler vodja socijalnih demokratov. Proti koncu svojega govora je strahovito zabavljaj zoper narodnost, tudi zoper vero in duhovnike. Zabelil pa je svoj govor z ostudno lažjo, da je gosp. vikar Rančigaj pri Sv. Jožefu v Celju izrekel na prižnici besede: »papež so izobčili iz cerkve vse delavce«. Vsled tega je nastal velik nemir in predsednik mu je besedo vzel. Nato je nastopil krščanski socijalist gosp. Al. Kokelj, ki je med Ropas-ovim govorom njegove budalosti zapisoval in mu je hotel zdaj točko za točko pobiti in ga osmešiti. Toda sodrugi so se zbal resnice in so divje kričali: »shod zaključiti!« Ker se to ni zgodilo, je komandiral Ropas: »socijalni demokratje, proč!« In res, večina sodrugov in njih poglavar v strahu, da ne bi ostali na laži, so šli raz travnik v divjem begu, kakor da bi jih gnal sam peklenšček. »Fortrab« so delali celjski fakini z nekterimi babljeti, za njimi so drli savinjski dolgotpetci iz Št. Pavla

in Grajske vasi. Bolj pri zadnjih je kratkih krač sopihal debeluhasti »frajtar levica«, prav za prav »fretar«. Ko je torej Ropas odšel s svojo druhaljo, je naš govornik naglo pobil glavne njegove laži. Poslednjč je povabil vse navzoče na shod katoliško-političnega društva za vranski okraj v Šentjuriju dné 27. junija in na shod, katerega bo isto društvo v kratkem priredilo na Gomilskem. — Krščanski socijalisti so pokazali na shodu svojo politično zrelost. Pustili so govoriti svojega nasprotnika, katerega so hoteli tudi v poštenem boju premagati. Socijalni demokratje so po večini tolpa političnih fakinov, zato so iskali v begu rešitev. Zato, rodoljubi slovenski, bodite oprezni! Pojdite na vsak shod, katerega bodo priredili ti rudečkarji. Pobijte pa vsako njihovo laž kar sproti, da vam jih ne bodo dolge pete odnesle, kot so jih nam. Še nekaj! Naši vrli kmetje so tisti dan sklenili, da od socijalnih demokratov in heilö-Nemcev ne bodo ničesar več kupovali in jih ne bodo tudi na delo jemali. Tako je prav! Savinjčani, vsi se pridružite tem vrlim možém! Metelanov Matevž je pa tisti dan tudi prišel popolno ob kredit.

Iz rogaške okolice. (Kje so naši prijatelji?) Minole volitve v državni zbor so jasno pokazale prijateljstvo marsikaterih Rogačanov do Slovencev. Na mah so pozabili, da živijo od slovenskega groša, ter so glasovali za človeka, katerega do volitev ni nobeden poznal. — Kakó izvrstno zastopa njihov drž. poslanec dr. Pommer gmotne koristi svojih volilcev v državnem zboru, se vidi iz tega, da je tam le kričal in divjal ter pomagal zabraniti plodonosno delovanje, ki bi naj bilo v korist avstrijskem narodom. Ko bi bili vsi poslanci takšni, potem bi pač morali Rogačani večinoma prijeti za beraške palice. Mi okoličani si pa dobro zapomnimo one rogaške trgovce in krčmarje, ki so glasovali proti Slovincem. Naše načelo mora biti: Tisti, ki ne marajo našega jezika in naših pravic, ampak nas še zasmehujejo, akoravno so sami najbolj posmeha in pomilovanja vredni, naj tudi ne dobijo našega denarja. Svoji k svojim!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Vpričo Nj. veličanstva svetlega cesarja so se ministri posvetovali o državnem proračunu za leto 1898. Prihodnje leto še se plače častnikom ne zvišajo. — Ker se delegacije letos skličejo na Dunaj oktobra meseca, snide se državni zbor koncem septembra ali začetkom oktobra. — Vlada je izdala okrajnim glavarstvom tajna navodila, da naj pazijo na nemško-nacijonalne shode.

Češko. Ker je vlada zadnji nemški shod v Hebu prepovedala, hočejo prusaki na dan 11. julija zopet sklicati velik ljudski shod. Ako ga vlada zopet prepove, grozil je Schönerer, pojdejo Nemci čez mejo rogovilit. Le v »rajhu« ostanite! — V Kraljevem Gradcu se je ustanovilo katoliško učiteljsko društvo. Ali je pri nas tako društvo nemogoče?

Solnograško. Dne 8., 9. in 10. avgusta bode v Solnogradu velik obrtni in delavski shod krščanskih socijalistov planinskih dežel.

Štajarsko. Juristi iz »rajha« nočejo priti v Gradec na shod nemških juristov zaradi jezikovnih naredb. — Graški mestni zastop je protestiral zoper tajna navodila, da naj glavarstva na shodih na prste gledajo prusakom. Ali čez ta mestni zastop ni višjega gospoda?

Koroško. Deželno sodišče je že potrdilo pravila gospodarske zadruga za Celovec in okolico. — Naslednik

Schmid-Zabierowa postane bojda grof Goës, sedaj deželni predsednik v Bukovini. — Domoljubi pobirajo denar, da se kupi slov. šoli v Velikovcu zastava.

Kranjsko. Kmetijska družba ima letos dne 8. julija glavni zbor. — V Ljubljani se je za delavska dekleta ustanovila »Gospodinjstva šola«. — Ljubljana dobi v kratkem srednjo obrtno šolo za stavbinsko in kovinsko stroko, pa tudi narodno pivovarno na delnice.

Primorsko. V Gorici so pri dopolnilnih občinskih volitvah zmagali iredentovci, ker Lahone tudi mnogi uradniki podpirajo. — Laški duhovniki so imeli oni dan v Trstu tajni shod. Sklenili bržčas nič posebnega niso, ker se meseca septembra zopet snidejo.

Dalmatinsko. Na otoku Lakrumu se je nedavno vršilo posvetovanje dalmatinskih, bosenskih in drugih škofov glede slovanskega bogoslužja. Škofje so sklenili, izročiti papežu posebno spomenico, s katero zahtevajo, naj se ohrani slovansko bogoslužje v njihovih škofijah.

Ogersko. O binkoštih so tudi ogerski socijalni demokratje imeli strankarski shod, katerega se je udeležilo tudi 28 useučilščnikov. — V kraju Elemer so se delavci nekemu tovarnarju uprli, ker je kršil njih pravice. Prišlo je do hudega boja, v katerem je bilo več delavcev ubitih, več ranjenih. Še le vojaki so naredili mir.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so zopet v posebnem pismu priporočili francoskim katoličanom, naj opustijo misel na francosko kraljestvo, naj se poprimejo sedanje ustave, da v republiki pridejo katoličani do moči in svojih pravic.

Francosko. Ko se je v Parizu v nedeljo peljal predsednik republike Faure k dirki, sprožil je neznan mož neke vrste bombo, katera se je razpočila, ali nikogar ni zadela. Ali je bila predsedniku namenjena?

Angleško. Prihodnjo nedeljo slavi kraljica Viktorija 60letnico svojega kraljevanja. Tako dolgo še noben angleški vladar ni sedel na prestolu. Zato pa bode ta slavnost tudi velikanska. Vsi vladarji pošljejo tja svoje zastopnike; našega svetlega cesarja bode zastopal nadvojvoda Franc Ferdinand.

Nemško. Neki list, ki je s starim Bismarkom v zvezi, se je nedavno hudo razkoračil, češ, naj Avstrija pojasni sestanek cesarja Franca Jožefa z ruskim carjem, pri katerem sta se obe državi dogovorili za skupno delovanje. Proč s trozvezo! To bi bilo najboljšo pojasnilo.

Turško. Zastopniki evropskih velesil so oni dan predlagali turški vladi za mir z Grško: Vojnih stroškov naj plača Grška 1 mil. 600 tisoč turških funtov, vrh tega pa naj prepusti Turčiji vso letošnjo žetev v Tesaliji. Turška vojska pa ostane do žetve v tej deželi, potem jo naj takoj zapusti. Turek pa bržčas s tem ne bo zadovoljen, ker še vedno novih vojakov pošilja v Tesalijo.

Grško. Guverner tesalskega mesta Volo je objavil razglas, v katerem naznanja prebivalcem, da se vse premakljivo in nepremakljivo imetje onih oseb, ki so zapustile Tesalijo, v korist turške države zapleni, ako se ti begunci s svojimi družinami ne vrnejo v 14 dneh v domovino.

Za poduk in kratek čas.

V nadvojvoda Ivanovi jami.

Ura je dne 7. junija ravno v zvoniku cerkve v Velenju dve odbila, ko se usedem na voz, ki je bil namenjen proti Hudi luknji. Peljali smo se bliskovito proti Šaleku; še en pogled nazaj v prekrasno Šaleško dolino,

in ravnine ni več, kajti nastopila je tako zvana Huda luknja. Cesta, ki drži po njej, je še dokaj lepa, na obeh straneh dvigujejo se strmi hribi, in tu in tam tudi strme stene. Ozrem se nekoliko na stran in glej! Onkraj vode stoji v zemljo pritrjena tabla z napisom »Tunnel«; kaj pa to? Dobro še se spominjam, da so iz Celja na Velenje in Dravograd tukaj pred 25 leti železnico merili, in čudo, še dandanes ni o njej tukaj ne sluha ne duha. Ali pri vsem tem imam upanje, da predno še enkrat 25 let preteče, sopihal bode že tudi tukaj hlapon, da se bodem z njim večkrat vozil v nadvojvoda Ivanovo jamo.

Ko se peljem od zadnje krčme naprej, udarita mi dva strela na uho, da sem se precej ustrašil; vedel sem takoj, da ta strel na veselje pomeni, ki ima biti v votlini. Pripeljal sem se do spomenika nadv. Ivanovega; todi je po cesti stalo polno voz, da sem komaj za svoj voz in konja prostora ujel. Takoj se odpravim čez most v votlino. Že od daleč slišim melodije izvrstne malodolske godbe. Ko pa v votlino stopim — ves iznenaden sem bil, od kod toliko ljudstva?

Slučajno se srečava s starim prijateljem, z gosp. posestnikom votline, ki me je izvanredno prijazno vsprejel. Prosim ga za spremstvo, katero ljubav mi je rad storil. Pri vhodu v votlino stoji na desni strani hiša, oziroma krčma, dalje po obeh straneh pa so mize in stoli za goste. Prišla sva do tako zvanega plota, vrat, ki v glavno votlino peljejo. Dalje sva šla na prvi in drugi hodnik in potem naprej do »salona«. »Salon« stoji par metrov visoko nad vodo.

Dalje sva korakala na levo na plesišče, in naprej navzgor po stopnicah na »kor«, dalje pa po tesnih ovinkih na visočino, kacic 20 m nad plesiščem. Prav izvanreden je pogled od tukaj; daleč pod nama spodaj vrteli so se bistrh nog mladeniči, da je bilo veselje. Nad nama se je razsprostirala še daleč visoko votlina, katero sva z bengaličnim ognjem rastvetlila. Daleč proti vhodu videla sva ven na cesto na prihajajoče in odhajajoče ljudi, ki so se nama trikrat manjši zdeli, kakor so v resnici.

Vrneva se. Prideva na ravno, kjer se vidi velik kapnik v podobi velikega zvona; na njem visi lep lesteneč ali luster, ki je kras cele votline. Odtod se vrneva na plesišče, in potem dalje po votlini. Razsvetljena je bila, kakor beli dan. Od daleč slišala sva votlo bobnenje, grozno . . . še en ovinek in pri slapu sva bila. Slap je v resnici čudapoln. Votlina pri slapu ima podobo velike kúpole. Zažgala sva zopet bengalični ogenj, in glej: skoz pečevje je luknja, pa katerej s silno hitrostjo voda ven sili ter 9 metrov visoko pada. Utis mi je ta slap napravil takšen, da še noben ne tak. Ostal mi bo v večnem spominu.

Mislil sem si, da je zdaj konec votline, pa kaj še! Šla sva po stopnicah dalje; prišla sva nad slap in potem po ozkih hodnikih dalje po jami. Na nekaterih mestih sva bila po 5 metrov nad vodo, in prišla sva zopet dalje navzdol, da sva celó malo nad vodo bila. Votlina od slapa naprej je skozi in skozi prav zanimiva, posebno za turiste. Šla sva še dobrih 10 metrov dalje in konec je bil. Hodila sva dobre pol ure.

Na koncu votline je par klopj, kjer sva si odpočila. Med tem pa mi je povedal g. V., da še bode pot dalje uravnal. Dotod je pota zračne črte 570 metrov. Odpravila sva se urnih korakov nazaj in prišla sva do »salona«, kjer sva se vsak s kozarcem izvrstnega piva okrepčala. Nato pa sva šla nazaj k najini glavni družbi, ki se je najizvrstnejše počutila. Goste sem videl iz vseh krajev, iz Celja, Gornje Savinjske doline, iz Žalca, Šoštanja, Vitanja, Slov. gradca, Spod. Dravograda in od drugod.

Smešnica. Prepirata se nekoč kapucin in židov, kateri izmed njiju bi mogel naštetih več svetnikov, sevé vsak iz svoje vere. Slednjič se zmenita, da sme drug drugemu vsakokrat izpuliti po jedno brko, ko imenuje kako sveto osebo. Kapucin začne: sv. Frančišek! (in izpuli židovu brko iz brade). Židov: Mojzes! (in stori takisto kapucinu). Kapucin: sv. Cecilija! (zopet izpuli židovu en las). Židov: David! (in izpuli brko kapucinu). Kapucin: sv. trije Kralji! (in izmakne kar tri brke krivonosu). Židov: sedmero Makabejcev (in potegne samega veselja kar sedem brk kapucinu iz brade, češ, zdaj sem te pač oskubil). Kapucin: ednajst tisoč devic sv. Uršule! (in izpuli židovu vso brado).

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškof) bodo v petek zjutraj ob 1/27. uri maševali v kapeli dijaškega semenišča. Ker mil. nadpastir tokrat po svojem rimskem potovanju prvič pridejo v ta zavod, bodo gojence počastili tudi s podbudnim nagovorom.

(Zakrament sv. birme) bodo mil. knezoškof delili dne 20. junija pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, dne 21. pri Sv. Juriju v Slov. gor., dne 22. pri Mariji-Snežni, dne 23. pri Sv. Ani na Krembergu, dne 24. pri Sv. Benediktu, dne 25. v Negovi, dne 26. pri Sv. Trojici v Slov. gor., dne 27. pri Sv. Bolfanku pri Bišu in dne 29. junija pri Sv. Rupertu v Slov. gor.

(Slavnostna otvoritev) celjskega »Narodnega doma« in blagoslovljenje zastave »Celjskega sokola« se vrši še vendar letos in sicer dne 7. in 8. avgusta. Želeti je iskreno, da se te slovesnosti udeležijo vsi odlični Slovenci, posebno vsa južnoštajarska slov. društva naj takrat v Celje pošljejo svoje zastopnike!

(Redko in lepo slovesnost) je obhajal minoli ponedeljek č. g. Anton Ribar, župnik v Št. Vidu na Planini, nekdanji profesor na mariborski bogoslovnici, namreč petindvajsetletnico mašništva ali srebrno sv. mašo in petdesetletnico svoje starosti. Njegovi bivši učenci kličejo blagemu in učenemu gospodu: »Nebes mogočni Gospodar Vam milostno dodeli, — Da čvrsti, zdravi, srečni bi še zlato mašo peli!«

(Od D. M. v Puščavi.) Dne 7. junija sta obhajala zlato poroko Ignac Peršon, prevžitkar na Kumenu, in njegova žena Marija rojena Korman. Ž njima se je tega dneva veselilo 80 svatov. Tudi najstarejši ljudje se v Puščavi ne spominjajo take slovesnosti.

(Iz Črešnjic.) Pri nas se letos ob dežju kaj radi plazovi potegujejo. Po zimi se je pri Kruharju in Jakopiču raztrgalo zemlje več ko za 500 štirjaških metrov, v zadnjem deževju se pa je utrgal velik plaz v Podgorju, na Kamni gori pa je za 100 gld. škode v vinogradih.

(Na kozjanski sejem) se je zadnjič prignalo več sto glav živine in to prvokrat po več letih. Le kupcev je bilo malo, ker je bilo v obližju veliko sejmov. Na Jakobov sejem se pričakuje več kupcev.

(S Ponikve.) V sredo po binkoštih je bila volitev novega župana. Ker je g. Jakob Zdolšek volitev odklonil, bil je za župana izvoljen g. Jožef Mlakar, vrl in značajan mož, ki bo gotovo za občino dobro skrbel. Svetovalci pa so gg. Anton Galuf, Jak. Zdolšek in Fr. Podgoršek. — Zidanje nove šole, zavoljo katere je dosti prepira, prav dobro napreduje.

(Dva dečka ustrelil) je v Raštanju blizu Rajhenburga devetletni pastirček igraje se z gospodarjevo puško. Štiriletni deček je bil pri priči mrtev, drugi sedemletni še živi. Skrivajte vendar nabito orožje!

(Lansko vino) je povsod kislo, ker je bilo lani sila deževno vreme. Čim bolj kislo da je vino, tem bolj neki sodi za šampanjec, pa tudi za ponarejena vina. Zato si ga je okoli Kozjega neka ogerska židovska tvrdka nakupila dva tisoč hektolitrov.

(Silen vihar in naliv) je razsajal po noči od dne 9. do 10. junija v kozjanskem okraju. Zemlja se je po več krajih potegnila, pota so razdrapana, strnina je polegla in potoki so prestopili svoje bregove.

(Duhovniška sprememba.) Župnijo D. M. v Cirkovcah na Dravskem polju je dobil č. g. Franc Černenšek, kaplan pri Sv. Pavlu v Savinjski dolini.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali: č. g. Al. Cilenšek, župnik v Stopercih, 5 gld., Julijana Klemenčič je nabrala na gostiji M. Lebarja v Vučji vesi 3 gld. 26 kr., in v Zrečah so darovali v isti namen gg.: Antonin Zavadil 1 gld. 3 kr., Blaž Bukovnik 20 kr., Igo Sadek 20 kr. in Fr. Klančnik 10 kr. Bog plati!

(Prvi veliki tamburaški koncert) priredi tamburaški zbor »Celjskega Sokola« s prijaznim sodelovanjem slavnih tamburaških društev iz Ptuja in Žalca v nedeljo dne 20. junija v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju. — Nastopi 50 tamburašev. — Vstopnina 1 gld. za osebo. Člani »Celjskega Sokola« in dijaki plačajo 1 krono. Rodbinske vstopnice za rodbino do 3 oseb 2 gld. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Pri Sv. Ilju v Slov. gor.) priredi »Kmetijsko bralno društvo« dne 20. junija v gostilni g. Franc Zelzer-ja pomladansko veselico, pri kateri bode potovalni učitelj g. Anton Belé predaval o cepljenju ameriške trte na zeleno in o drugem škropljenju. Pri prosti zabavi bode sviralala znana cirberška godba. Z ozirom na važnost predmeta, o katerem bode govoril g. potovalni učitelj, uljudno vabimo vse ude in neude, da se udeležé, kolikor mogoče, mnogoštevilno veselice.

(Ščavniško sadjarsko društvo) ima v nedeljo 20. t. m. zborovanje pri Al. Kreftu v Očeslavcih s sledečim vsporedom: Pozdrav predsednika, pouk o okuliranju različnih sadnih dreves, o zelenem cepljenju ameriške trte in o snaženju sadnih dreves. — Učil bo g. Šijanec, nadučitelj pri sv. Antonu v Slov. gor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Žalcu) ima na Telovo, dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne občni zbor v prostorih gospe El. Hausenbichler. Vspored: 1. Pozdrav, 2. Podučni govor, 3. Vpisovanje udov in vplačevanje letnine, 4. Poročilo o podružničnem stanju, 5. Volitev novega odbora in zastopnikov k glavne skupščini. Po zborovanju prosta zabava. Svirala bode šmarijska godba.

(Zahvala.) Gosp. A. Kosi, učitelj in posestnik v Središču, blagovolil je podariti »Kmetijskemu bralnemu društvu« v Krčevini pri Ptujju lepo število »Zabavnih knjižnic«, za kar se mu odbor najiskrenejše zahvaljuje.

(Iz Majšperga.) Našemu kmetijskemu bralnemu društvu je daroval g. Franc Papež, posestnik v Trnovcah, župnije Črešnjevske, 2 gld. Za ta domoljubni dar izreka vrlemu kmetu najsrčnejšo zahvalo odbor.

(V Kozjem) se snuje gospodarsko bralno društvo. Pravila so se že poslala c. kr. namestništvu v potrjenje. Zanimanje zanj je izredno veliko. Ne bo se več reklo: Kozjani zaspani!

Iz drugih krajev. (Zagrebski nadškof,) Jurij Posilovič, je došel dne 14. junija v Varaždin in je ondi delil dva dni zakrament sv. birme, na Telovo pa bode nosil Najsvetejše. Meščani so nadpastirja hoteli slovesno vsprejeti, prirediti mu bakljado, za kar se je mnogo denarja že nabralo, toda vse je prepovedal mestni župan; niti belooblečene deklice ne smejo pred nadškofa.

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče pri Sv. Lenartu v Slov. gor. naznanja, da se dovoli na prošnjo dedičev po dne 27. decembra 1896 umrlem posestniku **Jožefu Bračiču iz Oseka** prostovoljna dražba vseh v zapuščino pokojnega **Jožefa Bračiča** spadajočih posestev, kakor:

vlož. št. 84. katastr. občine Spod. Senarske sodno cenjenega na gld. 478·48	
vlož. št. 201. katastr. občine Cogetinci sodno cenjenega na vlož. št. 88. katastr. občine Osek sodno cenjenega na	132·81
vlož. št. 91. katastr. občine Osek sodno cenjenega na	135·42
vlož. št. 172. katastr. občine Osek sodno cenjenega na	143·44
vlož. št. 171. katastr. občine Osek sodno cenjenega na	483·55
vlož. št. 57. katastr. občine Zitarske sodno cenjenega na	3941·78
vlož. št. 58. katastr. občine Zitarske sodno cenjenega na	431·83
vlož. št. 78. katastr. občine Mučanske sodno cenjenega na	358·44
tedaj skupaj cenjenega na	327·69

gld. 6433·44 po tusodnijskem inventarnem zapisniku dne 9. jan. 1897 št. 135 brez gospodarske potrebnosti in premakljivega blaga na podlagi predloženih dražbenih pogojev ter se odredi v to svrhu rok na licu mesta omenjenih posestev začeti v Oseku na

26. junija 1897

ob 9. uri predpoldne, oziroma na naslednje dneve, če bo potrebno, s pristavkom, da se bo vsako posestvo po inventarno določeni ceni izklicalo ter tudi pod to ceno prodalo.

Dražbni pogoji, po katerih mora vsak, ki se dražbe vdeleži, eno desetino izklicane cene dotičnega posestva sodnijskemu zastopniku vročiti, kakor tudi inventarni zapisnik in izpisek iz zemljiščne knjige so pri tem sodišču na ogled.

C. kr. okrajno sodišče pri Sv. Lenartu v Slov. gor., dne 6. junija 1897.

C. kr. sodnik.

Prostovoljna sodnijska dražba.

C. kr. okrajno sodišče v Šoštanju daje na znanje:

Na prošnjo dedičev dovoli se prostovoljna sodna dražba v zapuščino po dne 20. majnika 1897 v Podgorju št. 2 umrle posestnice **Urše Ajdič** spadajočega vinograda vlož. št. 3 katastralne občine Ročiška vas (Rietzdorf) sodno cenjenega na gld. 332·80 s pritiklino cenjeno na . . . . . 36·—

skupaj na . . . . . gld. 368·80 na podlagi predlaganih dražbenih pogojev in se določa v to edini rok na

25. junija 1897

od 11. do 12. ure dopoldne v tusodnem uradu s pristavkom, da se bo vinograd s pritiklino vred pri tem roku le za ali pa nad cenilno vrednostjo po 368 gld. 80 kr. prodal, da je vinograd neobremenjen in da spada skupilo v zapuščino po Urši Ajdič.

Pogoji, cenilni zapisnik in izvleček iz zemljiške knjige se morajo v navadnih urah pri tem sodišču pregledati.

C. kr. okrajno sodišče v Šoštanju, dne 11. junija 1897.

C. kr. okrajni sodnik:
Mihelič.

Učenca,

iz poštene hiše sprejme g. **Mihael Černejšek**, podobar, zlatar in slikar v Ptuj, Brandgasse št. 5. Ponudbe starišev pismeno ali osebno.

4-4

8—22

Ivan Rebek umetni in stavbeni ključar v Celji

Poljske ulice 14 (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se preč. duhovščini in slavn. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopij, osobito za **cerkvena dela**, katera se najlepše krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske, nagrobne in vrtno ograje, različne svetilnike. Izdelujem železna vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telegrafe in telefone. Prevzamem tudi vsa železna **konstrukcijska dela**, bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. —

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleestnike in okrevalce. kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 23

Najboljše sredstvo zoper telesni zapor in njegove posledice je „Šaratica“, moravska grenka voda MUDra Vesely-ja v Brnu. Navod na steklenici. 2-5

Naznanilo.

Občinski urad v Rušah naznani, da bo živinski sejem že v soboto pred lepo nedeljo, to je 19. junija.

Prostovoljna javna dražba.

V soboto, dne 3. julija 1897 predpoldnevom prodala bodeta na selu **Jurij in Marija Golob** svoje pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ležeče posestvo potom prostovoljne javne dražbe. Natančnejši pogoji se izvejo v gostilni: „Pri stari pošti“ pri Sv. Trojici. 3-3

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najljubdeje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadočuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

18